

РЕШЕНИЕ

№ 942

гр. София, 20.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **9189** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на З. Д., П. П., М. К., Н. В., О. В., Л. Р и Р. Г. срещу решение от 19.06.2013г на СРС по гр.д. № 45301/2010г. Претендира се незаконосъобразност на оспорвания съдебен акт по съображения подробно изложени в жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателите се представляват от адв. А., която поддържа жалбата. Представя писмени бележки, в които излага подробни съображения за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт.

Ответникът по жалбата, Общинска служба по земеделие „О. купел” се представлява от юрк. К., която оспорва жалбата. Представя писмени бележки, в които излага подробни съображения за неоснователност на жалбата.

СГП чрез прокурор Павлов взема становище за основателност на касационната жалба.

АССГ в настоящия съдебен състав, при извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирани страни, срещу съдебен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен

състав.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна при следните изводи от фактическа и правна страна:

Производството пред СРС е образувано по жалба на З. Д., П. П., М. К., Н. В., О. В., Л. Р и Р. Г. срещу решение № 6782/11.06.2010г на ОбСЗ О. купел, в частта в която на наследниците на П. И. П. е отказано да се възстанови в стари реални граници правото на собственост върху ливада от 4.517 дка, пета категория, находяща се в строителните граници на [населено място] в мащността Средно ливаге, имот № 30046, кад.лист № 566 от помощен план по чл. 13а ал.1 от ЗСПЗЗ при граници съгласно текста на решението. Изрично в решението на ОбСЗ се сочат Удостоверение ДИ – 16 – 00 – 161/10.12.1991г т.2 и Удостоверение и скица по чл. 13 ал. 5 и ал.6 от ППЗСПЗЗ от район В. № 9400-4861/15.04.2010г . Според мотивите на отказа, правото на собственост не се възстановява поради това, че 4 517 кв.м. попадат в УПИ II - Министерски съвет, кв. 269, м. Резиденция Б., за които е съставен АПДС № 03531/12.12.2003г. Наследниците на общия наследодател оспорват решението в тази част, като в хода на производството пред СРС по тяхно искане са събрани многобройни доказателства, много от които стоят извън предмета на настоящото производство.

Касационната инстанция приема, че единствено относими в случая са доказателствата, които касаят водено преди това във времето административно производство, приключило с влязъл в сила акт, по силата на което производство се разпределя застроената и незастроената площ в имота. Безспорно се касае за процесната ливада, като със същото решение на ОбСЗ на наследниците на П. П. се признава правото на собственост върху този имот. За да подлежи на реално възстановяване имот, който попада в границите на урбанизираната територия, следва по отношение на същия да се проведе нарочно административно производство за установяване на реално възстановимата площ. Видно от цитираните и в самото решение на ОбСЗ актове: Удостоверение ДИ – 16 – 00 – 161/10.12.1991г т.2 и Удостоверение и скица по чл. 13 ал. 5 от ППЗСПЗЗ от район В. № 9400-4861/15.04.2010г такова производство е проведено, като посоченото удостоверение и скица по чл. 13 ал. 5 и ал.6 от ППЗСПЗЗ са актове в процедурата, с които се установява застроената и незастроената площ от имота. Видно от представените такива, от целия имот с площ от 4 517 кв.м., застроена е площта от 204 кв.м., а останалата от 4 313 кв.м. се явява незастроена. В текста на тези актове изрично е изписано, че бившият имот попада в границите на урбанизираната територия, определена със застроителен и регулационен план на м. Резиденция – Б., одобрен със заповед № РД – 09 – 50 – 264/27.05.1997г и пр. Площта на бившия имот по графични данни е 4517 кв.м., от които 204 кв.м. попадат в изградена площадка. След изключване на застроената част от имота, която не се възстановява на собственика, от бившия имот могат да се възстановят 4 313 кв.м. , показани на скицата в зелен цвят, като на същата не са направени отбелязвания относно съществуващи ограничения на собствеността. Изрично в представените документи е изписано, че същите имат характер на удостоверение и скица по чл. 13 ал.5 и ал.6 от ППЗСПЗЗ. По делото няма данни същите да са оспорвани по съдебен ред. В съдебно заседание адв. А. изрично

заяви, че такова административно производство /за определяне на застроена и незастроена площ/ е водено и актовете, с които е приключило не са оспорвани по съдебен ред.

Касационната инстанция приема, че влезлите в сила удостоверение и скица по чл. 13 ал.5 и чл. 13 ал.6 от ППЗСПЗЗ са задължителни основания, на които ОбСЗ О. купел следва да базира решението си за възстановяване на имота.

Съгласно чл. 13 ал.4 от ППЗСПЗЗ, в случаите, когато се иска възстановяване на право на собственост по реда на чл. 11, към молбата се прилагат удостоверение и скица от техническата служба на общината. Общинската служба по земеделие може служебно да изиска издаването на удостоверение и скица от техническата служба на общината независимо от направените постъпки от собствениците. Чл. 11 от ППЗСПЗЗ регламентира именно хипотезите на възстановяване на право на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии. Съгласно чл. 11 ал.5 от ППЗСПЗЗ, удостоверението, издадено от техническата служба на общината, когато се иска възстановяване на правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии, съдържа: 1. сведение, че имотът е нанесен или не е нанесен в кадастралния план; 2. номера и размера на имота според кадастралния план; 3. размера на застроената част по чл. 11, ал. 3 и 4, за които се дължи обезщетение по чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ, както и размера на свободните площи, подлежащи на възстановяване; 4. информация, учредено ли е право на строеж и дали строежът на законно разрешената сграда е започнал в срока по чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ; 5. ограниченията на собствеността с посочване на основанията за тях. Издаденото и приложено по делото удостоверение изх. № 9400-4861/15.04.2010г, подписано от гл. архитект на район В. представлява именно удостоверение по чл. 13 ал.5 от ППЗСПЗЗ и съгласно текста на същото, незастроената част от имота възлиза на 4313 кв.м. съгласно приложена скица. Съгласно текста на чл. 13 ал.6 от ППЗСПЗЗ: (6) Скицата, издадена от техническата служба на общината, когато се иска възстановяване на правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии, съдържа: 1. границите и номера на имота съгласно кадастралния план; 2. регулационното отреждане на територията, в която попада имотът; 3. границите и площите за възстановяване на правото на собственост, включително и с ограниченията, върху имотите. Скица с изх. № 9400-4861/15.04.2010г има характер на скицата по чл. 13 ал.6 от ППЗСПЗЗ, като изрично в нея се посочва, че на наследниците следва да се възстанови имота с площ от 4313 кв.м. без да се посочват ограничения в собствеността. Като недопустима за възстановяване се посочва единствено площта от 204 кв.м., която попада в изградена площадка. В частта за тези 204 кв.м. наследниците не са оспорвали документите по чл. 13 ал.5 и ал.6 от ППЗСПЗЗ. В останалата част, с която се признава площта за незастроена в размер на 4313 кв.м. същата следва да се възстанови реално на наследниците на общия наследодател.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ППЗСПЗЗ: Общинската служба по земеделие постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в границите на урбанизираните територии въз основа на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 и чл. 13а. Съгласно текста на ал. 2: В случаите по ал. 1 се

възстановяват правата на собствениците върху: 1. имоти или части от имоти в границите на незастроени урегулирани поземлени имоти (парцели), предназначени за жилищно или вилно строителство; 2. незастроени имоти или незастроени части от имоти в границите на урегулирани поземлени имоти (парцели) и терени, предвидени за обществени мероприятия и комплексно жилищно, вилно и курортно строителство; 3. незастроени имоти или незастроени части от имоти в производствените зони и стопанските дворове на ТКЗС, ДЗС или други образувани въз основа на тях селскостопански организации. (3) Застроената част, която не се възстановява на собствениците в имотите по ал. 2, т. 2 и 3, включва застроената площ на сградата и прилежащия терен. (4) Застроената част се определя служебно от техническата служба на общината при спазване на Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони (обн., ДВ, бр. 3 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 10 от 2005 г.; Решение № 653 на Върховния административен съд от 2005 г. - бр. 11 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 51 от 2005 г.; Решение № 7028 на Върховния административен съд от 2005 г. - бр. 63 от 2005 г.; изм., бр. 41 от 2008 г.) и на гигиенните и противопожарните норми. Решенията на техническата служба на общината се одобряват със заповед на кмета на общината и могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

След като има нарочен ред за оспорване на документите, издадени по надлежен ред, с които се определя застроена и незастроена площ, влезлите в сила актове по този ред са задължителни за всички органи, включително и за ОбСЗ.

Съобразно тези задължителни удостоверение и скица, ОбСЗ О. купел е следвало да възстанови на наследниците на П. И. П. правото на собственост върху имот № 30046 в незастроената площ от 4 313 кв.м. съобразно данните по удостоверение и скица изх. № 9400 – 4861/15.04.2010г.

В заключението съдът сочи, че производството по възстановяване на земеделска земя в хипотезата на чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ съставлява сложен фактически състав, при който крайният акт е обусловен от осъществяване на предходни административни процедури. Решението за възстановяване на земеделска земя, включена в урбанизирана територия, се постановява след представяне на удостоверение и скица, издадени по реда на чл. 13, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 и чл. 13а от ППЗСПЗЗ. В чл. 13 от ППЗСПЗЗ е указано какво трябва да бъде съдържанието на заявлението до ОСЗГ и описание на документите, които следва да се приложат. Законодателят е въвел специални изисквания, свързани с прилагането на документите, визирани в чл. 13, ал. 4, 5 и 6 ППЗСПЗЗ. Те се издават от техническата служба, с описаното в правилника съдържание за данните и обстоятелствата по чл. 13, ал. 5 и 6 от ППЗСПЗЗ. Удостоверението и скицата по чл. 13, ал. 4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ са документи, с които се установяват факти с правно значение за заявителя. Тези документи и цялата процедура са само част от сложния фактически състав за възстановяване на собствеността. Произнасянето по реституционното искане обаче е в компетентността на ОСЗ, като тя следва да се съобрази и да зачете така издадените влезли в сила документи и не може да пререшава спора по същите като отново се поставят въпросите за застроена и незастроена площ. Той вече е решен с влезли в сила актове в нарочно административно производство.

Цялата практика на АССГ е ориентирана в насока, че ОбСЗ следва да се съобрази с влезлите в сила актове, с които в нарочно производство се определя застроена и незастроена площ за имоти попадащи в границите на урбанизираната територия. Като не се е съобщила в обжалваното си решение с тези актове, ОбСЗ О. купел е постановила един незаконосъобразен акт по т. 2, който следва да бъде отменен. Неправилно РС е приел, че експертизата допусната от него опровергава констатациите по удостоверението и скицата. Недопустимо е в това производство пред себе си РС да допуска доказателства за опровергаване съдържанието на влезли в сила административни актове, които не са оспорвани и които са влезли в сила като издадени в нарочно отделно производство, в което са подлежали на съдебен контрол за законосъобразност, но не са оспорвани. Изрично по делото е представено удостоверение от главен архитект на район В. в насока, че за бивш имот № 30046 има издадена заповед по чл. 11 ал.4 от ППЗСПЗЗ и тя е влязла в сила. Същата е приложена по делото пред СРС и с нея се определя като незастроена площта от 4313кв.м. от имота съгласно цитираната погоре скица.

В решението си РС се позовава освен на допусната и изслушана пред него СТЕ и на заключението на ОбСЗ в насока, че земите не следва да бъдат реално възстановени, тъй като за тях е издаден АПДС. РС се позовава на разпоредбата на чл. 7 ал. 4 от ЗДС, като приема, че тъй като процесният имот е актуван като публична държавна собственост, не подлежи на реституиране. Съдът при извършена служебна проверка констатира, че по делото пред РС не е представен Акт за публична държавна собственост за процесния имот. Цитира се в преписката съставен такъв № 03531/12.12.2003г , но същият не е приложен по делото пред РС. В представените писмени доказателства пред АССГ се прилага АПДС № 03531/ 12.12.2003г. АССГ обаче не може от съдържанието на същия да установи идентичност с имота на жалбоподателите във възстановимата част съгласно скица по чл. 13 ал.6 от ППЗСПЗЗ. В тази насока приема, че делото следва да се върне на СРС за допускане на СТЕ, която да установи налична ли е идентичност между имота на жалбоподателите във възстановими граници съгласно влязлата в сила заповед РД – 09 – 51 от 08.03.2010г на кмета на район В. и имота по съставения АПДС № 03531/12.12.2003г. Разпоредбата на чл. 7 ал.4 от ЗДС следва да се цени и във връзка с датата на случване на събитията по спора: заявлението на жалбоподателите до ОбСЗ е с дата 23.01.1992г. Към тази дата е тяхната реституционна претенция. Към тази дата следва да се преценяват и условията за реституция. РС следва да обсъди и въпросите, какъв е статута на имота към датата на заявената реституционна претенция, като съпостави цитирания АПДС по преписката, като съставен едва през 2003г.

Воден от горното, АССГ в настоящия съдебен акт приема, че решението на РС от 19.06.2013г по гр.д. № 45301/2010г, с което се отхвърля жалбата на З. Д., П. П., М. К., Н. В., О. В., Л. Р и Р. Г. срещу решение на ОбСЗ № 6782/11.06.2010г по т.2 следва да бъде отменено при допуснати процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Липсата на достатъчно доказателства по спора не дават възможност на АССГ да се произнесе с окончателен акт, поради което след окончателен анализ, касационната инстанция приема, че делото следва да се върне на нов състав на СРС за изпълнение на дадените погоре указания във връзка със

събиране на доказателства и тяхното ценене в контекста на приложимото право и съобразно дадените указания по тълкуване.

Воден от горното, АССГ в настоящия касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ПО жалба на З. Д., П. П., М. К., Н. В., О. В., Л. Р и Р. Г. РЕШЕНИЕ ОТ 19.06.2013г на СРС по гр.д. № 45301/2010г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО НА ДРУГ СЪСТАВ НА СРС за ново разглеждане.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/М.С./

ЧЛЕНОВЕ:

/Вл. Н./

.....

/М.К./